

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka LII.

Vydána dne 30. dubna 1920.

Obsah: (Čís. 269.—274.) 269. Zákon, kterým se upravují poměry úředníků a zřízenců u státních úřadů a ústavů bývalého státu uherského.— 270. Zákon, kterým se upravují poměry v soudnictví na území bývalého státu uherského.— 271. Zákon, kterým se rozšiřuje platnost zákona ze dne 6. března 1906, č. 58 ř. z., o společnostech s ručením omezeným, na Slovensko a Podkarpatskou Rus a pozměňují ustanovení §§ 115 a 116 tohoto zákona.— 272. Nařízení ku provedení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 271 Sb. z. a n., jímž se rozšiřuje platnost zákona ze dne 6. března 1906, č. 58 ř. z., o společnostech s ručením omezeným, na Slovensko a Podkarpatskou Rus a pozměňují ustanovení §§ 115 a 116 tohoto zákona.— 273. Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 30. ledna 1920, čís. 79 Sb. z. a n., o rozšíření válečné daně na vyšší zisky společností a vyšší příjmy jednotlivců z r. 1919, a o změně některých ustanovení zákona ze dne 16. února 1918, č. 66 ř. z., o dani válečné.— 274. Nařízení, kterýmž se pozměňuje nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. listopadu 1919, čís. 586 Sb. z. a n., o úpravě obchodu umělým medem, cukrovým syroblem a umělým ovocným krémem.

Čís. 269.

Zákon ze dne 15. dubna 1920,

kterým se upravují poměry úředníků a zřízenců u státních úřadů a ústavů bývalého státu uherského.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Státní úřady bývalého státu uherského (královské uherské úřady), na Slovensku a v Podkarpatské Rusi zřízené, jsou státními úřady republiky Československé.

Příslušnost jejich a služební podřízení řídí se platnými předpisy. Vláda může v prvních pěti letech účinnosti tohoto zákona k zjednodušení a sjednocení správy nařízením příslušnost těchto úřadů měniti, po případě úřady ty s jinými úřady sloučiti nebo zrušiti, jakož i podřízenost jejich jinak upravit.

§ 2.

Úředníci a zřízenci, při úřadech v § 1 jmenovaných ustanovení, stávají se za podmínek vyláčených v dalších předpisech tohoto zákona úředníky a zřízenci státními a jsou jako taková podrobena zákonům a ustanovením pro státní úředníky a zřízence toho druhu v ostatních částech republiky Československé platných, zejména zákonu ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z., o služebním poměru státních úředníků a státního služebnictva (služební pragmatika), a nařízením a předpisům k němu vydaným, jakož i všem zákonům a ustanovením, kterými jsou v ostatních částech republiky Československé upraveny služební a započítávací požitky státních úředníků a státního

služebnictva, zejména zákonu ze dne 7. října 1919, čís. 541 Sb. z. a n., a ze dne 17. prosince 1919, čís. 2 Sb. z. a n. z r. 1920.

Zvláštní požitky, jež se poskytují státním zaměstnancům vzhledem k mimořádným nynějším poměrům na Slovensku, nejsou tím dotčeny.

§ 3.

Kdo chce býti ustanoven při úřadech v § 1 uvedených, musí splniti náležitosti, jež jsou pro služby toho druhu stanoveny ustanoveními v ostatních částech republiky Československé platnými.

V prvních pěti letech působnosti tohoto zákona mohou býti se svolením příslušného ministra ustanovováni i ti, kdož, splnivše všeobecné náležitosti podle odstavce 1. požadované, nemají sice zvláštních náležitostí podle odstavce 1. požadovaných, ale mají aspoň odbornou způsobilost podle uherského práva pro ta místa předepsanou.

§ 4.

Úředníci a zřízenci úřadů v § 1 uvedených, kteří chtějí býti u úřadů těch trvale ustanoveni, jsou povinni, aby do lhůty 60 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona podali u ministra splnomocněného pro správu Slovenska žádost za své ustanovení.

Předpis odstavce 1. neplatí pro úředníky a zřízence, kteří byli ústředními úřady republiky Československé při úřadech v § 1 uvedených trvale ustanoveni anebo k úřadům těm z úřednictva ustanoveného v ostatních zemích republiky Československé službou přikázáni.

§ 5.

Jestliže úředníci a zřízenci v § 4 uvedení do stanovené lhůty žádosti za své ustanovení nepodali, má se za to, že se uplynutím lhůty dobrovolně a bez jakýchkoli nároků vzdávají svého místa.

Výrok o tom náleží příslušnému (§ 1, odstavec 2.) ústřednímu úřadu.

§ 6.

Úředníci a zřízenci, kteří u úřadů v § 1 uvedených v čas působnosti tohoto zákona službu vykonávají a žádost (§ 4) za ustanovení sice včas podali, ale nebyli ustanoveni, budou dáni na odpočinek a budou jim poskytnuty zaopatřovací požitky v té míře a potud, pokud by měli na ně nárok podle zákonů uherských, platných dne 28. října 1918.

V případech zvláštního zřetele hodných mohou býti tyto požitky zvýšeny. Zvýšení to však nesmí býti větší, než stanoví zásady zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 3 Sb. z. a n. z r. 1920.

O tom, zda mají býti přihlášení úředníci a zřízenci přijati, rozhoduje příslušný (§ 1, odstavec 2.) ústřední úřad, jenž také vyměřuje zaopatřovací požitky.

§ 7.

Ustanovení § 6 platí i pro úředníky a zřízence, kteří byli u úřadů v § 1 jmenovaných ustanoveni bývalým státem uherským.

Bylo-li však prokázáno, že zaměstnanci ti se za vlády republiky Československé až do působnosti tohoto zákona dopustili trestních činů proti bezpečnosti státu Československého, budou, i když by nebylo trestní řízení proti nim zahájeno, bez jakýchkoli nároků neopozději uplynutím lhůty v § 4 stanovené ze služby státní propuštěni. Výrok o tom přísluší příslušnému (§ 1, odst. 2.) ústřednímu úřadu v dohodě s ministerstvem vnitra.

§ 8.

Ustanovení tohoto zákona platí obdobně také pro státní ústavy bývalého státu uherského na Slovensku a v Podkarpatské Rusi a pro úředníky a zřízence těchto ústavů, pokud byli podle práva uherského trvale ustanovenými státními úředníky nebo zřízenci.

§ 9.

Poměry osob u soudů a státních zastupitelstev bývalého státu uherského na Slovensku a v Podkarpatské Rusi (včetně trestnic) upravuje zvláštní zákon.

§ 10.

Poměry osob učitelských při státních vyučovacíh, vzdělávacích a vychovávacích ústavech jakož i poměry zaměstnanců státních podniků bývalého státu uherského na Slovensku a v Podkarpatské Rusi budou obdobně upraveny nařízením.

§ 11.

Zákon tento nabývá účinnosti 1. května 1920. Provedením jeho pověřuje se vláda.

T. G. Masaryk v. r.
Tusar v. r.

Dr. Franke v. r.	Dr. Winter v. r.
Hampel v. r.	Dr. Veselý v. r.
Staněk v. r.	Dr. Beneš v. r.
Prášek v. r.	Dr. Heidler v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Habrman v. r.
Švehla v. r.	Klofáč v. r.

Dr. Hodža v. r.

Sonntág v. r.,

jako ministr financí a správce ministerstva pro zásobování lidu.

Čís. 270.

Zákon ze dne 15. dubna 1920,
kterým se upravují poměry v soudnictví na
území bývalého státu uherského.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, aby po dobu organizace soudnictví, nejdéle pak na dobu 5 let nařízením měnila sídla a obvody soudův a státních zastupitelství na území bývalého státu uherského a jednotlivé tyto úřady sloučila či zrušila.

§ 2.

Zaměstnanci bývalého státu uherského při úřadech v § 1 vytčených, jakož i v trestnicích podrobeni jsou dnem účinnosti tohoto zákona veškerým zákonům a nařízením, jimiž upraveny jsou služební poměry a požitky státních zaměstnanců toho druhu v ostatních částech republiky Československé, a vztahují se tudíž na osoby stavu soudcovského zejména čl. 1. zákona z 25. ledna 1914, č. 15 ř. z. (služební pragmatika), čís. patent z 3. května 1853, č. 81 ř. z. (soudní instrukce), pokud jeho ustanovení byla zachována zákonem z 27. listopadu 1896, č. 257 ř. z., o organizaci soudů, zákon z 21. května 1898, č. 46 ř. z., o disciplinárním řízení, ustanovení